

JON DAVIS - "HEZKĀ• VĀ•KEND"

ĀšterĀ½, 28 Ā•ervenec 2009

Jak nās vidí AmeriĀ•ané? Jon Davis v Praze Ā¾ije od roku 1992. Vydal tady kouzelnou kniĀ¾ku s názvem Hezký víkend!, napsanou úĀ¾asnĀ osobitou Ā•eštinou. Āehtala jsem se nad ní tak hlasitĀ, aĀ¾ máĵ pĀ™itel i koĀ•ka radĀĵi prchli protoĀ¾e je to pĀ™ipravovalo o nervy. (Jon Davis se narodil 22. prosince 1958 v Chicagu, USA. Poté, co získal titul Masters of Arts v oboru lingvistiky na University of Illinois - Chicagu, se odstĀhoval do Prahy.

Zde zaĀal pracovat jako uĀitel na Státní jazykové škole v Ládví, dále v Czech Management Center a na ekonomickém institutu Karlovy univerzity. Také byl copywriterem u tiskové agentury CTI (bývalá CTA) a editorem struĀných denních výtahĀ z tisku v Czech AM pro Prague Business Journal. V souĀasnĀ době pracuje jako nezávislý pĀ™ekladatel, technical writer a jazykový korektor.) Jon bydlí u námĀstí JiĀ™ího z PodĀbrad a takto píše o sous

Hálkové: „Vím dlouho, Ā¾e kaĀ¾dý barák má svĀĵ vlastní bábu - to musí být tak. HovoĀ™ili jsme a pochválila máĵ za schopnosti mluvit Ā•eský." Jon se rozhodl vyzkoušet, jak hlasitĀ si v domĀ, máĀ¾e pouštĀt veĀ•er a v noci h

Podle reakce paní Hálkové spolehlivĀ zjistil, co uĀ¾ je moc. Po rĀžných peripetiích ji nakonec pĀ™ehodnotil: „Je to pravda, Ā¾e ona je všude, miluje dávat nejnovĀĵší klepy a ví všechno o všech, ale ona není bába. Paní Hálková je prostĀ laskavá starší Ā¾ena."

Jon se dívá na svĀt a na nás ĀĀechy nefalšovanĀ, naivním, zvědavým a bezpĀ™edsudeĀným pohledem. NeĀ™ekli byste, jaké vĀci ho zaujmou nejvíc. Āeší tĀ™eba otĀ „ProĀ ĀĀeší jíst tak rychle?" a nemĀĀ¾e se dobrat odpovĀdi. NejdĀ™ív ho napadlo, Ā¾e naše jídlo j tak nechutné, ale... „ĀĀeší máĵ zaĀali zvat domu na veĀ•eĀ™i a uĀil jsem se rychle, Ā¾e není to pravda - Ā•e je vynikající a jsem musel hledat další dĀvod."

MoĀ¾ná, navrhuje jedna jeho kamarádka, to zpĀsobily školní jídelny, kde sebou musíte hodit, abyste se stihli najíst. Ale stále cítí, Ā¾e to asi není ono, a bude vám vdĀĀný za jiné teorie, neboĀ„hledání po koneĀný odpovĀdi pokračuje dál."

Jona zjevnĀ fascinuje fenomen Ā•eského chataĀ™ení a chalupaĀ™ení, pejskaĀ™ení, a snad nejvíc ze všeho houbaĀ™ení - to prostĀ AngliĀ•ané ani AmeriĀ•ané ani to nemohou pochopit. Jon však uĀ¾ ano. „Já vím, Ā¾e houba v ĀĀeské republice je nĀco," ujišĀ¾u Ā•tenáĀ™e. ZábavnĀ vypráví o Ā¾iĀ¾kovských „prostitutkových susedkách", o trablích s cizineckou policií, o Ā•eských

jídlech, z nichĀ¾ si obzvlášĀ¾ oblíbil šunkofleky, samozĀ™ejmĀ zapíjené Ā•eským pivem, a je potĀšer „ĀĀeší se nebijou", neboĀ¾ ve srovnání s jinými zemĀmi tu skuteĀnĀ máme rekordnĀ málo hospodských rvaĀek. Sleduje, jak obsluhující personál v obchodech zaĀiná postupnĀ být pĀ™ece jen o nĀco ménĀ nevrly, zamraĀený a

nasupený neĀ¾ poĀátkem 90. let. Ale úplnĀ nejvíc perplex je z velikonoĀního zvyku šlehání dívek a Ā¾en pomlázkar

Kdyby to všechno líĀil normální Ā•eštinou, byly by to prostĀ jen zábavné postĀ™ehy, z nichĀ¾ my ĀĀeš nevycházíme zas tak špatnĀ, nejspíš - dalo by se Ā™íct - jako takový nárĀdek mírnĀ potrhlych koníĀkáĀ™Ā vcelku dobrákĀ a hrabalovských pábitelĀ. NeuvĀĀ™itelnĀ pitoreskní a neustále pĀ™ekvapující jazyk, který Jon pouĀ¾ívá,

však máĵní jeho vyprávĀní v malý klenot, blyštící se dadaistickým humorem, který opravdu potĀší. Ev

Hauserová